

SOSIALURIN

Útgevari:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
Box 76.

Prentsmiðjan á Høysbreyt
TELF 1820

Teir jótra

At hoyra tjóðveldismenn standa og tala á tingsins røðarapalli er sum at hoyra grammofonplátur, ið fólkaflokksmenn kundu havt inn-talað í teirra ösingartíð. Har er eingin munur uttan tann, at tjóðveldismenn lata pláturnar fáa eitt sindur meira ferð og lata teir rópa eitt sindur harðari — hóast fólkaflokksmenn róptu so hart, teir orkaðu, í síni tíð.

Sama er við 14. sept. Bara tað, at í tí eru stavirnir ein mun størri og feitari og orðini ein mun bóndskari og ógvilgari enn í Dagblaðnum á sinni.

Á jú, víst hava teir verið næmir, tað kann ikki annað sigast.

Men nú tjóðveldismenn líta aftur um bak og siggja, hvussu einastandandi stuttskygdir teir hava verið í sjómarksmálinum, og nú teir hava fingið ábreiðslu fyri hetta frá javnaðarmonnum, ja, nú vita teir sær einki annað til ráða at taka uttan at jótra hini somu orðini, ið fyrst sambandsmenn og síðani fólkaflokksmenn hava jótrað ár undan ári: »Í Føroyum skulu Føroyingar ráða og ikki danskir sosialistar!« Og so leggja teir aftrat (eisini tikið frá áður-nevndu keldum), at hin føroyski javnaðarflokkurin er fjarstýrdur úr Danmørk.

Hesu orð eru tey einastu, tjóðveldismenn hava at bera í bótufloka fyri, at teir ikki styðjaðu javnaðarmenn í sjómarksmálinum og gingtu ta einastu götu, ið gangandi var, um vit skuldu fáa sjómarksöki okkara víðkað. Men tað má vera hugstoytt fyri teir nú aftaná at siggja, hvussu löggut teir hava borið seg at, og tí ræður um fyri teir at fáa fólk at hugsa um okkurt annað. Hvat leggja teir so í, at tað einki hevur við sannleikan at gera.

Ja, slíkur er hugsunnarhátturin í tí flokkinum!

Hesa skuldsæting, teir her koma við móti javnaðarflokkinum, er einki annað at siga til, enn at tað ferð eftir ferð er prógvað bæði av føroyskum og donskum javnaðarmonnum — og síðst undir Klakksvikastríðnum — at hon er tikin úr teirri kolbláu leysu luft. Hetta vita øll, eisini 14. sept.; men kortini kann tað brúkast enn — tá teir einki annað hava at lofta sær.

Haldið Sosialin!

Sjómarksmálið

Nógv hevur verið tjakast um sjómarksmálið, og einstakir grein-skrivarar hava hildið tað verið klókasta, tann av landsstýrinum frandi sáttmálin, ið bindur okkum í 12 ár við bert 3-fjórðinga markið. Teir, ið hava givið og sum geva sítt vælsignils til slíkar kryplingasáttmálar, eru menn, ið eru líka so tankaleysir og stuttskygdir sum okkara landsstýri. — Og tað versta av øllum er tað, at okkara landsstýrisflokkar hava nýtt Íslendingar sum ræðumynd í hesum máli. Og hesa ræðumynd hava tíverri einstakir menn tikið fyri fullt og bygt álit sítt á, og teir hava tí skrivað og tosað, sum teir hava.

Men hva tsiga nú Føroyingar til landsstýrisins kryplingssáttmála, nú Íslendingar hava vunnið sömdir í sjómarksmálinum? Nú, tað frættist, at Íslendingar hava fingið sítt 4-fjórðingsmark víðurkent, vakna lögmaður og fylgi hansara sum við kaldan drey, og royna teir at bera í bótufloka fyri gerðir sínar. Lögmaður sigur seg hava tikið eitt vist fyrivarni, to tað ikki er nevnt eitt einasta orð í sáttmálanum um tað. Nei, tað er, sum vit skrivaðu í blaði okkara, tá ið læknamálið var fyri, at best var, um landsstýrið legði frá sær, áðrenn aðrar gerðir í verri líki komu omanyvir land og fólk, og longu visir seg at ganga sjón fyri sögn, at ein ræðulig hending er við at ráma sjófólk okkara orsakað av tí sáttmála, sum landsstýrisflokkarnir hava bundið okkum til — eitt áralangt sáttmálahaft.

Hvussu mangar ferðir aftrat skal landsstýrið vísa sín ódugleika, og hvussu leingi skal Føroya fólk pinast, áðrenn teir leggja frá sær?

Tá ið læknamálið var fyri, vísti landsstýrið yvirfyri Dönum, hvussu lítill dugur ið var í tí, og aftur nú á öðrum sinni hava teir yvirfyri Onglendingum prógvað í sjómarksmálinum nakað tað sama — at teir ikki eru sína politisku uppgávu vaksnir.

Í hesum føri sum í so nógvum øðrum koma Føroyingar at nøystast at viðganga tað, at einasti politiski flokkur á tingi, sum byggir síni mál á einum skilagóðum og einum fóstum grundvølli, er javnaðarflokkurin — tað hevur hann víst so mangar ferðir — tað vísti seg í læknamálinum, og tað sama kemur aftur til sjóndar í sjómarksmálinum.

Tað, at vit skulu hava slíkar menn at umboða okkum uttanlanda í slíkum týðningarmiklum málum, er bæði grátuligt og harmuligt. Øll tekin eru til, at vit koma at verða eftirbátar í hesum føri sum í so mongum øðrum, og tað koma vit framdeiliss at verða, so leingi javnaðarmenn ikki sita í øllum álitissessum landsins. Hetta er fyri langt síðani prógvað!

Hóast allan lorkutan atburð í hvørjum einasta innan- og uttan-

Til Føroya fólk.

Tað eru nú ellivu ár, síðan Føroya Fólkaháskúli heitti á Føroya fólk í bløðnum um hjálp og stuðil til basarhald. So væl var undirtikið ta ferðina, og so gott var úrslitið, at skúlin helt seg til at fara undir at byggja.

Í 1953 vórðu so stór og prýðilig hús gjord aftrat teim gomlu, ið vóru áður. Í hesum nýggju húsum er køkur, matarhøll og næmingakømur; men nú vóru ráðini ikki til meir, og gomlu húsin var so litið annað gjørt við enn at geva teimum miðstöðuhita.

Vit eru ikki í iva um, at tað arbeiði, sum gjørt verður á háskúlanum, er til stórt gagn fyri tann ungdom, sum sokir skúlan, og tibetur sýnist næmingatalið at norast ár undan ári. Men skúlin hevur ongan studding fingið frá tí almenna til byggingar, og tí má peningur fáast á annan hátt, tá nakað størvegis skal gerast.

Ti er ætlanin at hava basar á komandi ólavssøku fyri at fáa pening til vega til umvælingar av gomlu húsum.

Vit niðanfyrir nevndu vanda okkum tí við hesum til øll, ið hava hjartalag fyri tí arbeiði, sum Føroya Fólkaháskúli hevur at rokja í samfelagnum, við bon um at hjálpa til, so úrslitið av basarinum kann vera so gott sum møguligt.

Vit hava tað treysti, at fólk frá hond vil taka væl ímóti okkara áheitan, og biðja vit um, at gávur til hetta endamál verða sendar til onkran av okkum undirritaðu. Tær gávur, sum ætlast kunna at verða nýttar til burturlutingar, verða tit biðin um at siga skúlanum frá so skjótt sum møguligt.

Basarnevndin í Tórshavn:

Bette Arge, Maria Arge Beyer, Jensine Bærentsen, Kristine Christiansen, Nella Dahl, Secco í Dali, Margreta Dalsgaard, Hjordis Djurhuus, Olivia Arge Gregoriussen, Poula Haraldsen, Brynhild Hátún, Lisa Heinesen, Elisabeth Henriksen, Anna Hermansen, Agnes Jacobsen, Kata Jacobsen, Johanne Jensen, Pouline Joensen, Sanna Joensen, Jóna Johannesen, Kristence Lindberg, Ása Long, Anna Winther Lützen, Maria Lützen, Signa Arge Magnussen, Martha Matras, Svanhild Mohr, Maria Mouritzen, Sofie Niclasen, Maria Nielsen, Magnhild Olsen, Birgitta Poulsen, Hanna Poulsen, Sofie Petersen, Ebba Petersen, Rigmor Rasmussen, Hansina Rein, Malla Samuelsen, Petra Samuelsen, Rakul Lindenskov Samuelsen, Luffa Simonsen, Bergljót av Skarði, Margreta av Skarði, Johanne M. Skaale, Ragnhild Sondum, Jona Thomasen, Anna Tórsheim, Dagmar Winther, Gudrun Zachariasen, Nina Zachariasen.

Basarnevndin fyri bygdinarnar:

Steingrim Gutesen, Bour, Hans J. Jensen, Dímun, Malvina Clementsen, Dali, Valborg Johansen, frú Brimmes, Eiði, Sigurd Haraldsen, Elduvík, Niels Chr. Lisberg, Fámjin, Herluf Bertelsen, Helene Jensen, Fuglafjørður, Maria Eide Petersen, Funningur, Alma Joensen, Funningsfjørður, Johannes Joensen, Gásadalur, Johanne Debes, Gjógv, Ingeborg Bjarnadal, Glyvvar, Elieser Johannesen, Rytuvik, Poul E. Hansen, Norðagotu, Ragnhild Simonsen, Gøtugjógv, Maria Húsgarð, Syðrugotu, Andrias Poulsen, Gøtueiði, Hans D. Matras, Haldrósvík, Marin Johannesen, Hellurnar, Helena Olsen, Hestur og Koltur, Olaf Mohr, Hoyvík, Jógvan Petersen, Húsar, Daniel P. Næs, Hvalbøur, Jacob Olsen, Sandvík, Jógvan við Anna, Hvalvík, Peter Hentze Simonsen, Saksun, Edvard Hermansen, Hósvík, Thomas Lenvig, Norðdepli, Lena í Buð, Hvannasundi, Poul Wang, Kaldbak, Johanna M. Hansen, Hattarvík og Kirkju, Poul Patursen, Kirkjubø, Thurid Kjølbro, John R. Bjartalíð, Bina Dahl, Anna B. Olsen, Einar Waag, Klakksvík, Karolina Djurhuus, Kollafjørður, Jacob Heinesen, Kunoy og Haraldsund, Joen Jensen, Kvívík, Patricia Gaardlykke, Lamba, Peter Mikkelsen, Lørvík, Maria Hansen, Leynar og Stykkið, D. P. Niclasen, Miðvágur, Bertóra Sørensen, Mikladali, Mikkjal P. Joensen, Trollanesi, Leif Hansen, Nólsoy, Viggo Lützen, Norðadali, Aksel Petersen, Norðskála, Erling Mortensen, Oyndarfjørður, Meinhard Danielsen, Porkeri, Poul Joensen, Sandavági, Kjartan Hentze, Sandi, Magnus Nielsen, Selatrað, Viggo Dalsgaard, Skálavík, Johan Johannesen, Skála, Etly Jacobsen, Skættanes, Niels Winther Poulsen, Skopun, Søren Westergaard, Sumbæ, Joen Justinussen, Svinoy, Peter Weihe, Söldarfirði, Peter Andreasen, Skúvoy, Maja Høj, Strendur, Jógvan í Nýggjustovu, Sorvágur, Martin Joensen, Jacob Olsen, Tvøroyri, Salomon Joensen, Nes og Toftir, Johan O. Djurhuus, Vágur, Elin Maria Poulsen, Velba-staður, Gunnar Dahl Olsen, Fredrik Bláhamar, Vestmanna, Margreta Nybo, Viðareiði.

Stjórn Føroya Fólkaháskúlafelags.

Stjórn Føroya Fólkaháskúla.

rikismáli, halda landsstýrisflokkarnir tað standa væl til og halda seg vera heppnari enn nakar annar flokkur at stjórna landi okkara. Eitt tað besta prógvið fyri tí er, at lögmaður yvirfyri Dönum fyri stokkurtari tíð síðan segði, at landsstýrisflokkarnir ikki vóru ræddir fyri einum vali. Men lögmaður skal to hava loyvi til at hava loyvi til at hava sína hugsan. Løgið skuldi tað verið, um tað nú bleiv val, um landsstýrisflokkarnir fingi sín meirluta aftur — og at hann kom aftur í lögmannspallin eftir tað, sum er farið fram síðan síðsta val, fyri stívum ári

síðan. Tað skal setast skordafast, at eitt óheppnasri stýri til at handfara innan- og uttanríkismál hevur ikki havt sæti í Tinganesi áður.

Dj.

Avsannan.

Tá eg havi frætt, at tað eru fólk, ið vilja leggja meg undir at hava skrivað greinina um missionerin á Tvøroyri í Sosialinum nr. 1 av 7. januar 1956, vil eg hervið siga frá, at tað havi eg ikki.

Tvøroyri, 6. jan. 1956.

Gunnar Petersen.